

מסכת אבות

פרק א'

א. משה קיבל תורה מפי נgi, ומוסרה ליהוּשע, ויהוּשע לזקנים, זקנים לבבאים, ובבאים מסרוה לאנשי כנסת האדולה. הם אמרו שלשה דברים, והוא מתווגם בדין, והעמידו תלמידים הרבה, ועשוי שלשה דברים, והוא מתווגם בדין, והעמידו תלמידים הרבה כרבה, ועשה סיג לתורה:

ב. שמעון הצדיק היה משיחי כנסת האדולה. הוא היה אומר, על שלשה דברים העולם עומד, על התורה ועל העבודה ועל גמלות חסדים:

ג. אנטיגנוס איש סוכו קיבל משמעון הצדיק. הוא היה אומר, אל תהיו כעבדים המשמשין את הרוב על מנת לקבל פרס, אלא והוא כעבדים המשמשין את הרוב שלא על מנת לקבל פרס, וכי מורה שמים עלייכם:

ד. יוסף בן יוּזָעֵר איש צרדה ו יוסף בן יוּחָנָן איש ירושלים קבלו מהם. יוסף בן יוּזָעֵר איש צרדה אומר, יהיו ביתה בית ועד לחכמים,

וְהַנּוּ מִתְאַבֵּק בַּעֲפָר רְגֵלֵיכֶם, וְהַנּוּ שׁוֹתָה בְּצַמָּא אֶת דְּבָרֵיכֶם:

ה. יוסי בן יוחנו איש ירושלים אומר, יהי ביתה פתוות לרעה,
ויהיו עגנים בני ביתך, ואל פרבה שיחה עם האשה. באשתו אמרו,
כל זהomer באשת חברו. מאן אמרו חכמים, כל זמן שאדם מרבה
שיחה עם האשה, גורם רעה לעצמו, ובוטל מדברי תורה, וסופה
ירוש גיהנום:

ו. יהושע בן פרחיה וגטאי הארబלי קבלו מהם. יהושע בן פרחיה
אומר, עשה לך רב, וקנה לך חבר, ויהו לנו את כל האדם לכף
זכות:

ז. גטאי הארబלי אומר, הרחק משלכו רע, ואל תתחבר לרשות, ואל
תתיאש מון הפרענות:

ח. יהודה בן טbai ושמعون בן שטח קבלו מהם. יהודה בן טbai
אומר, אל תעש עצמה כעורך הדיין. וכשיהיו בעלי דין עומדים
לפניה, יהיו בעיניך כרשותם. וכשנפטרים מלפניה, יהיו בעיניך
כזקאים, כשקיבלו עליהם את הדין:

ט. שמعون בן שטח אומר, הני מרצה לחקור את העדים, ויהו זהיר
בדבריך, שמא מתוכם יلزمך לשקר:

י. שְׁמַעְיָה וְאֶבְטָלִיוֹן קִבְּלוּ מֵהֶם. שְׁמַעְיָה אָוֹםֶר, אֶהָּב אֶת הַפְּלָאָכָה, וְשָׂנָא אֶת הַרְבָּנוֹת, וְאֶל תִּתְוֹךְ עַל רִשׁוֹת:

יא. אֶבְטָלִיוֹן אָוֹםֶר, חֲכָמִים, הַזָּקָרְנוּ בְּדָבְרֵיכֶם, שֶׁמְאָה תְּחִיבָה חֻבָּת גְּלוֹת וְתְגָלוֹת לְמִקְומֵם מִינְם הַרְעִים, וַיַּשְׁתַּווּ הַמְּלָמִידִים הַבָּאִים אַחֲרֵיכֶם וַיִּמְוֹתוּ, וְגַם־צָא שֵׁם שְׁמִים מִתְחִילָה:

יב. הַלְּל וְשֶׁמְאי קִבְּלוּ מֵהֶם. הַלְּל אָוֹםֶר, הוּא מַתְלָמִידֵי שֵׁל אַהֲרֹן, אֶהָּב שְׁלוֹם וּרוֹדֵף שְׁלוֹם, אֶהָּב אֶת הַבְּרִיות וּמְקַרְבָּן לְתֹרְהָה:

יג. הַוָּא הַיָּה אָוֹםֶר, נִגְד שֶׁמְאָה, אָבֵד שֶׁמְהָה. וְדָלָא מוֹסִיף, יִסְפֶּה. וְדָלָא יִלְיִיפֶה, קָטְלָא חִיבָה. וְקָאשְׁתִּמְשָׁבְתָּגָא, חִלְפָה:

יד. הַוָּא הַיָּה אָוֹםֶר, אֵם אֵין אָנִי לִי, מֵי לִי. וּכְשָׁאָנִי לְעַצְמָי, מָה אָנִי. וְאֵם לֹא עַכְשָׁיו, אִימְתִּי:

יה. שֶׁמְאי אָוֹםֶר, עֲשָׂה תֹּרְתָּה קְבֻעָה. אָמֶר מַעַט וּעֲשָׂה הַרְבָּה, וְהָוִי מִקְבֵּל אֶת כָּל הָאָדָם בְּסֶבֶר פְּנִים יִפּוֹת:

טו. רְבָנוּ גָּמְלִיאֵל הַיָּה אָוֹםֶר, עֲשָׂה לְךָ רַב, וְהַסְתַּלְקֵךְ מִן הַסְּפִיקָה, וְאֶל תִּרְבֹּה לְעַשֵּׂר אַמְדוֹת:

יז. שְׁמַעְעָזָן בֶּנוּ אָוֹמֶר, כָּל יְמִי גִּדְלָתִי בֵּין הַחֲכָמִים, וְלֹא מִצְאָתִי לְגֹוף טֹב אֶלָּא שְׁתִיקָה. וְלֹא הַמְּדָרָשָׁה הוּא הַעֲקָר, אֶלָּא הַמְּעַשָּׂה. וְכָל

יה. רבנן שמעון בן גמליאל אומר, על שלשה דברים העוזם עomid,
על הדין ועל האמת ועל השלום, שנאמר (זכריה ח) אמת ומשפט
שלום שפטו בשעריכם: